c intercũrſantib. liturís, ita ut planè ſerpentís habitum coloremq; mentiri uideatur. In uertíce comoſo folia prodeunt ſena ſeptenáue, craſsiore pedículo digitorũ modo propendentia, puniceís reſperſa notis, Rumicis primi generis figura. E foliato ſcapi faſtigio, uagina quędam foris herbacea proſilit, in mucronem ſenſim turbinata, uelut erupturi partus inuolucrum, quæ cum dehiſcens ſeſe pandit, purpureum cornu in acumen faſtigiatum demonſtrat. Ea ſeminis incremento diſtenta diſsilit in rimam, & tandem elangueſcens flacceſcit, ſubareſcensq; perit relicto cornu. Cuius ímam partem racemoſus fructus ambit, acinis primo uirentibus, dein croceo & puniceo colore rutilantibus. Radix denique magna, rotunda, alba, tenuíq; cortice ueſtita. Et in ſumma, nulla eſt prorſus nota, quæ reclamare uideatur.

LOCVS.

Naſcitur in opacis ſepibus.

TEMPVS.

Carpitur ſemen cum maturitate nígreſcit. Radix per meſſem effoditur, hoc eſt, Iulio menſe, aut initio Auguſti.

TEMPERAMENTVM.

Dracunculus acris & amarus eſt, leuiculamq; quandam adſtrictionem habet, ut calidam & ſiccam eſſe nullus dubitare poſsit.

VIRES. EX DIOSCORIDE.

Radix calefaciendi uim obtinet. Toſta & elixa cum melle delincta orthopnoicis, ruptis, conuulſis, tuſsibus, & deſtillationibus prodeſt. Pota cum uino uenerem ſtimulat. Conciſa & ex melle illita, ulcera maligna atq; phagedænica expurgat, præſertim cum uite alba. Ex ea & melle collyria ad fiſtulas, & fœtus euocandos compo nuntur. Ad uitilígines cum melle efficaciter illinitur. Polypos & carcinomata abſu
D mit. Succus eius ad oculorum medicamenta, item contra nubeculas, albugines, caliginemq; utílis eſt. Odor herbæ radicisq;, recens cõceptos abortu uitiat. Idem præſtant triginta grana eius in poſca pota. Sunt qui eius ſuccum cum oleo aurium doloribus infudere. Quinetiã folia eius, utpote adſtringentia, uulneribus recentibus impoſuere, in uíno autem cocta pernionibus. Ferunt non feriri à uipera eos qui folia manibus affricuerint, aut radicem geſtauerint.

EX GALENO.

Dracuntium quiddam Aro perſimile habet, tum folijs, tum radice. Acre etiam eſt & amarum, tenuiumq; partium. Obtinet quoque leuem quandam adſtrictionem, quæ quandoquidem cum prædictis duabus qualitatibus, acri ſcilicet & amara, coniuncta eſt, medicamentum factum eſt, ut quę maximè efficax. Nam radix uiſcera omnia expurgat, craſſos potiſsimũ & lentos humores extenuãs. Optimumq; remedium eſt contumaciũ ulcerum. Expurgat extergetq; ſtrenuè tum alia quæ exterſionem deſiderant, tum alphos cum aceto. Folia quoque, utpote ſimilem facultatem habentia, ulceribus, uulneribusq; recens inflictis accõmoda ſunt, & quanto minus fuerint ſicca, tanto magis conglutinant: nam quæ ſicciora ſunt, uiribus ſunt acrioribus quàm ut uulneribus cõueniant. Creditum eſt caſeum humidũ ſi illis foris tectus reponatur, ob temperaturæ illorum ſiccitatẽ, à putredine cõſeruari. Fructus ualentior eſt, nõ folijs tantum, ſed & radice: proinde & cancros, & polypodas eliquare creditus eſt. Succus quoq; eius uitia oculorum expurgat. Dracontij radicem bis terúe elixam, quo omnem exuat medicamentoſam uim, in cibo interdum Ari modo exhibemus, quum craſsi ac glutinoſi thoracem pulmonemq; infeſtantes humores fortiore ui expellendi ueniunt.

EX PLINIO.

Omnino habentẽ Dracunculũ ſerpentes fugiunt. Ideo percuſsis prodeſſe in potu maiorẽ aiunt: ut & menſes, ſi ferro non attingatur, ſiſtat. Succus eius & aurium dolori prodeſt. Reliquas facultates in Ari deſcriptione offendes. Videnť enim ueteres Arum cum Dracunculo minori miſcuiſſe. APPEN-

APPENDIX.

A Hæc eſt uera Serpentaria quæ officinis utendum alío nomine Biſtortam uocant. Nam uiribus planè ab ea ut ſuo etiam loco monuímus. Quare non eſt cur deince quæ thoraci expurgando adhibentur admiſceant medic cturam oculis ſubiecimus.

DE DAPHNE ALEXAN

CAP. LXXXVII.

NOMINA.

ΔΑΦΝΗ ἀλεξανδρεια, ἢ ἰδαία Græcis: Laurus Al nis, officinis Vularia, nõnullis Bonifacia, m Germanis Zäpfflinkraut/hauckblatt/& auf ſtus appellat ἐπιφυλλόκαρπον, quod fructum ſ nam autem laurum dictam putamus, quod Alexander eſt quod Apuleius hanc Victorialam nominet, quod n ro in triumphi & uictoriæ ſignum uterentur: quanqua cum Victoriala confundat. Idæa uerò ab Ida monte, q pioſior naſcatur.

FORMA.

Folia Ruſco ſeu Myrto ſylueſtri ſimilia habet, maior diora. Fructum in mediis foliis fert rubentem, Ciceris n gít à terra dodrantales, & aliquãdo ampliores. Radicen
B tamen, odoratam, & molliorem. Ex qua ſanè deliniatio herbam cuius picturam damus, eſſe Laurum Alexandr ſylueſtris, ſed ut Plinius lib. xv. cap. xxx. ait, acutiore, m ctu inter folia rubro, magnitudine Ciceris, ramulis à ter dice ſylueſtri, Myrto proxima, odorata & molli.

LOCVS.

Naſcitur in locis montanis, & in Ida monte, ut cõpre Nunc adfertur ex inferiore Pannonia, atq; in nonnullis

TEMPVS.

Fructum in æſtate in medio folij, in geniculo alterius ſcitur, profert.

TEMPERAMENTVM

Calida & ſicca eſt, id quod guſtus euidenter monſtr acris ſimul & ſubamara eſt.

VIRES. EX DIOSCO

Radix eius pota pondere ſenum drachmarũ cum dul bus, & ſtillicidio urinæ laborantibus ſuccurrit. Sanguin

EX GALEN

Pota tum urinas, tum menſes prolicit.

EX PLINIO.

Celeres partus facit, radice pota trium denariorũ por tribus. Secundas etiam pellit menſesq;, eodem modo po

APPENDIX.

Recentiores in fauciũ ulceribus, & humecta ſupra m Hinc eſt quod nonnulli appendant hanc herbam pueris tas exiccetur.